

Oroimen Zelulak

Jose Luis OTAMENDI

Agian dena da hizkuntz arazo bat. Hasieratik
(Eider Rodriguez)

Berreste alderako isuria

gure bizimodua
ez da asko aldatuko
inaugurazio asmoei
bide egiteagatik berriro,
ez da konponezinik
gertatuko
lehen harriaz bat
lur ematen badiegu
saxofoi biri eta
eguneko berri paperei,
iragan zartatu batek
pertsanak
eta primadera
beste molde batez
hartzeko
lagun dezakeenik
nork uka baina

profeziak aratz
irakurtzen ditut
albistegietan:
jende txiroaren
gosearekin
janaritu izan da
usu miseria,
eta humanitatearen
aldiko porrotik
tarteko ez balitz,
ez luke
garaitza larririk
lortuko kapitalak

arte itzaltsuen
abaroan
urrunera begira
nahi dut jarri
ahaztu gabe
ondokoekin,
jendetasun doi bat
eskatzen du
mundu honen jirak,
eta elkar
ulertzeko eran
izendatzea
ezinbestekoak:
txindurri ilarak zoruan,
hegazkinik gabeko ortzia,
ahoan gerezi hezur bat eta,
ogia denontzat

Piknika izarretan

honaino ekarri gaitu zirrin-zarran arratsak,
oinetakoek estu lotutako oinen nekea
ematen du datorrela bat
behialako grinen txingarren ke lainoaz

non dituzte gordeak
gaurdaino egin gabeko urratsak,
min zaharrak ematzeko
aski luze ote dute oskiok mihia,
ba al dute belarririk, laster ekiteko
bideari, lurraren taupadei adi

neure oin jantzien atsedena
ados den ez dakit
izar bitarren orbitarekin baina,
diren barbaria ekintza guztien zurkaitza
piknik hau ere ez da

bistan da sistema bateko parte naizena
jaten duguna jaten dugula,
oinetara so hurritz eta ametzen hostoak
elesta bizian ditugu gainean,
nik nahi nuke ari zitezen amodioaz

eten beharra daukat
atseden oro, izar arteko xenda
itsugarrietan erromes joateko,
entzun baitut behetik jota
oraindik hiru argi-urteko bidea badela
hemendik justizia ametsen belardira

ereinotz orrien lurrina zapata,
hastapen zahar-berrietara itzuliko gara,
etxeko giltzarik gabe abiatzen dena soilik
iristen da, antza, inorenetik bere baitara

Alien

beste norbaiten
arropak jantzita nabil,
beste norbaiten gosariak
egin dit diosala
sukaldeko mahai gainetik,
goizeko hotza
arduraren orratzez josia
jendearen aurpegian,
eta busak erdi hutsik:
azalduko ez diren
gonbidatuentzat
gertu kadirak

nahigabe bezala
etorri zait
gaudenen eta
ez daudenen arteko
balizko enkontruen
gero bat,
etorkizunean nago egin dut,
ez zait begitandu
oso bestelako
orain iragan-berriaz...
beti gertatzen zait,
hasten naiz *pogo-dantzan*
eta behatzak zapaltzen dizkit
denbora futuroak...

herio ikusi dut ondoren,
eta asalda zedin
betarik eman gabe
ez serioegi hartzeko
eskatu diot,
iraganetik natorren
begitazioa naizela

agian gu postariak
baino ez gara izango,
hildakoek noizbait
inori idatzi maitasun
gutunak garraio,
kartazaletatik isuri
sirena kantuei
batzuk eta besteek
amore noiz emango

hainbeste jenderen
hitzeekin mintzo naizela,
hainbesteren orduak,
egunak, gauak bizi izanda,
tartean-tartean
beste norbaiten soinean
sartuta nabilen bidaztia
ez ote naizen sortzen zait

gauza ederra da,
pertsone bakoitza
behin bakarrik bizi eta
hain muturreraino hilezkor
izateko aukera

Gauzetan

maitagarri zaizkit
sukaldeko
guraize begi handiak,
zauritu zintzaketenean
aldamenera egin
eta hankak estu-estu
muturrez behera
jausi direlako
zoru gainera

maite dut
egongelako alfonbra,
xeraz laxatzen
dituelako zuntzak
zanpatzen duzunean,
hartu dituen oinez
badakienaren eran,
bizi gabeko bizitza bat
gomutatuz bezala

maitagarri zaizkit
barraskiloek
zapuztutako oskolak,
belarri ondora ekarrita
ozeanoen
dolu-arnasaz batera
zure bihotzaren
zortziko hautsia
entzuten dudanean

maite dut
hainbeste gauza:
ukitzen zaituen arropa,
ile adatsaz
ehuntzen duzun
airea,
pentsamendu
itunak
zulatu ezinik
euri tanten osteak...

eta ez dakit
azaltzen zergatia:
gauzek
gogoaz libre izaki
beste aldi batera
aisa garraiatzen
nautelako apika...

maite ditut gauzak,
odolaren pilpirarik gabe,
egikeren
materialen
lirikaren gosez
behar bada,
oraino nahasten
ditudalako aldika
bulkada etilikoak
etikaz

agian, gauzak
gu galdu ondoren
lekuko geratuko
direlako hemen,
eta horren
bekaitz ezta da
maitasun honen
harien peskizan
astiro-astiro
jaten nauena

maitagarri zaizkit gauzak:
zureak, nireak,
edozeinenak,
zabaltzen dituztelako
gupidarako bezala
adimendurako xendak,
esaten dakizkitelako nare
kontu gordeak